

Tillatelse

FOR

Skiersfjordens kommunale kraftselskap

TIL ERVERV AV STATENS FALLRETTIGHETER I FLÅMSELVA

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 4. APRIL 1975)

Ved kongelig resolusjon av 4. april 1975 er bestemt:

«1. I medhold av ervervsloven av 14. desember 1917 § 4, tillates Skiersfjordens kommunale kraftselskap å erverve statens fallrettigheter i Flåmselva, på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets foredrag av 4. april 1975.»

Betingelser

for tillatelse for Skiensfjordens kommunale kraftselskap til å erverve statens fallrettigheter i Flåmselva.

(Meddelt ved kongelig resolusjon av 4. april 1975.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år fra konsesjonens datum. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. konsesjonslovens § 4, 3. ledd.

Konsesjonen kan ikke overdras uten Kongens samtykke.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

Konsesjonæren skal betale en årlig avgift til statens konsesjonsavgiftsfond av kr. 0,10 pr. nat.-hk, beregnet etter den gjennomsnittlige kraftmengde som vassfallet etter den foretatte utbygging kan frambringe med den påregnelige vassføring år om annet og en årlig avgift til konsesjonsavgiftsfondene i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer av kr. 4 pr. nat.-hk., beregnet på samme måte.

Etter 10 år, regnet fra konsesjonens datum kan fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som vasskraften tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vassforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 13, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år regnet fra konsesjonens datum og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år. Under særlige omstendigheter kan fristene forlanges av Kongen.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis ma-

jor)), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hvor dag noen av disse fristene oversites uten tillatelse fra vedkommende departement, betaler konsesjonæren en mulkt til statskassen av kr. 100.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anlegget fortrinnsvis anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, som de kan fås for fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innenlandske arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle tvist om dette avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige. Hva angår leveranser fra EFTA-land, vil dispensasjonsadgangen bli praktisert i samsvar med de forpliktelser som foreligger i forhold til disse land under forutsetning av full gjensidighet.

For overtredelse av bestemmelsene i denne post betaler konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den

fallene i Skiensvassdraget som er utbygget i kraftverket Eidet II, på de vilkår som er inn tatt i Industridepartementets foredrag av 4. april 1975.

11. Skiensfjordens kommunale kraftselskap (SKK).

(Tillatelse til erverv av statens fallrettigheter i Flåmselva, samt 3,3 av statens 43,6 prosentandeler i Sira-Kvina Kraftselskap.)

Kongelig resolusjon 4. april 1975.

Innledning.

I forbindelse med Statskraftverkernes utbygging av Folgefonnverkene, inngikk staten makeskifteavtale med Skiensfjordens kommunale kraftselskap (SKK). Avtalen gikk i korthet ut på at staten skulle overta selskaps fallrettigheter i Mauranger. Som vederlag for fallrettighetene skulle selskapet

- fa overta 3,3 av statens 43,6 prosentandeler i Sira-Kvina Kraftselskap,
- fa overdratt statens fallrettigheter i Flåmsvassdraget,
- fa utta fra Folgefonnverkene 170 mill. kWh pr. år.

Nærværende tilråding vedrørende selskapets overtagelse av andelene i Sira-Kvina samt overtagelsen av fallrettighetene i Flåmsvassdraget. Begge disse erverv krevet ervervs-konsesjon etter ervervslovens § 4, og i brev av 1. juli 1970 søkte derfor SKK om slik konsesjon. Av redaksjonelle hensyn vil for øvrig de to erverv bli behandlet i hvert sitt hoved-avsnitt i nærværende tilråding.

Erverv av fallrettighetene i Flåmselva.

I brev av 10. juli 1970 har SKK søkt om konsesjon til å erverve statens fallrettigheter i Flåmsvassdraget. I anledning søknaden har Hovedstyret for Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen i brev av 2. mars 1972 avgitt følgende uttalelse:

«Med departementet sitt brev dagsett 10. juli 1970 fekk Hovedstyret sendt over til fråsegn følgjande søknad av 1. s. m.:

«I forbindelse med Statskraftverkernes utbygging av Folgefonnverkene ønsket staten å erverve våre fallrettigheter i Mauranger. Etter langvarige forhandlinger kom man til slutt fram til avtale om et makeskifte, hvorefter vi for å overdra våre rettigheter i Mauranger-vassdragene, skal

- fa overta 3,3 av statens 43,6 prosentandeler i Sira-Kvina kraftselskap,

- fa overdratt statens fallrettigheter i Flåmsvassdraget,
- fa utta fra Folgefonnverkene 170 mill. kWh pr. år.

Grunnlaget for avtalen vil fremgå av vedlagte St. prp. nr. 65 for 1968—69, spesielt side 34—37. Selve avtalen er tatt inn som vedlegg 3 til proposisjonen.

For å kunne overta de rettigheter som vi etter avtalen skal få i bytte med Maurangerrettighetene, tillater vi oss med dette å søke om konsesjon etter § 4 i lov om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14. desember 1917 (nr. 16) til å erverve statens fallrettigheter i Flåmsvassdraget, nemlig 23 m fall i elva fra Låghellervatn og 230 m + 16 m fall nedenfor Reinungavatn. (For ordens skyld nevner vi at vi av praktiske grunner — for å lette behandlingen — sender egen konsesjonssøknad vedrørende de Sira-Kvina-andeler som avtalen omfatter.)

Konsesjonen bes gitt på ubegrenset tid.

Vi antar at vedlagte St. prp. nr. 65 med vedlegg nr. 3 gir alle nødvendige opplysninger, men står selvsagt til tjeneste med en hver ytterligere opplysning som måtte ønskes.

Den kraft som utvinnes ved utbygging av Flåmsvassdraget, vil bli benyttet til den alminnelige kraftforsyning i vårt forsyningsområde, Bamble, Porsgrunn og Skien kommuner (som er våre eierkommuner, for tiden med h.h.v. 10 pst., 40 pst. og 50 pst.).

Det er vår hensikt å samarbeide med de øvrige rettighetshavere om en utbygging av vannfallene så snart som mulig, men vi er allikevel redd for at det kan bli vanskelig å overholde fristene i konsesjonslovens § 2, pkt. 3. Vi tillater oss derfor å søke om dispensasjon så vel når det gjelder påbegynnelses- som fullførelsesfristen.»

Søknaden har vore lagd fram for distriktet til fråsegn med dette resultat:

Ulvik kommunestyre gjorde slikt vedtak i møte 17. desember 1970:

«Ulvik herad har ikkje noko å merka til at Skiensfjordens kommunale kraftselskap får overta staten sine fallrettar i Flåmselva innan Ulvik herad.

Ein vil likevel no som tidlegare peika på den dårlege utnytting av fallrettane i Ulvik.»

Fylkesmannen i Bergen og Hordaland viser i si fråsegn av 22. desember 1970 til vedtaket i kommunestyret og rår til at konsesjon blir gitt.

Aurland kommunestyre har etter førehaving av saka i møte 30. oktober og 17. desember 1970 med 19 mot 1 røyst gjort dette vedtaket:

«Aurland kommune vil førebels ra frå at det vert gjeve konsesjon på overdragelse av staten sine fallrettar i Flåmsvassdraget.»

Elektrisitetsforsyninga i Sogn og Fjordane har den 8. januar 1971 uttala seg slik:

«Da saken av fallrettig skifte mellom munale kraf grunn til fo konsesjon g kommer i no selskap kom stedet for st Jeg vil fo spørsmålet o sesjon komn annen og la

Sogn og særlege me som er halv forsyninga 14. s. m.

Med tank trykt i frås Sogn og l direktor fylkesmann m. a. at ders nader å gje bygging av fram no.

Fylkes 16. oktober

«Fylket l til eigedom av vassdra må det ku bør vere m synet som Energimeld

Hovud

Når det l ligg føre b draging av draget — styret i da statens pro viser særle s. 34—37 s statsregule og avtale rett ar som fallrettar lysningane proposisjon tar ca. 10 nedanfor nedanfor rane i elv år) og Os Hovudst som bør framlegg dette blir eigar av t

måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden helt eller delvis å dekke utgiftene til legehjelp for arbeiderne og funksjonærene ved anlegget og deres familier og til oppførelse eller utbygging av sykehus eller sykestue.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

8.

Konsesjonæren er i nødvendig utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene og deres familier sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

9.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige befolkning som er knyttet til anlegget, eller, hvis departementet måtte finne det mer hensiktsmessig og ikke vesentlig dyrere, å delta i oppføring, utbedring eller nedbetaling av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunns- hus.

10.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge NVE detaljerte planer med nødvendige opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende utbygging slik at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av NVE. Anlegget skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Dets utførelse så vel som dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. Utgiftene som er forbundet med dette, betales av anleggets eier.

11.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, bruer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning. Veier, bruer og kaier som konsesjonæren anlegger, skal kunne benyttes av almenheten medmindre departementet treffer annen bestemmelse.

12.

Anleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av NVE utføre de hydrologiske observasjoner, som i det offentlige interesse fin-

nes påkrevet, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige.

Kopier av alle kart og konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget, skal sendes Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til å avgi inn- til 10 pst. av den gjennomsnittlige kraftmengde, som vassfallet etter den foretatte utbygging, kan frembringe med den påregnelige vassføring år om annet, til den kommune hvor kraftanlegget er beliggende, eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, idet fordelingen bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement. Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år, regnet fra konsesjonens datum.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften kan avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører anleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttak av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som tar ut kraften, enten denne er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller locout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris.

Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles, kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

14.

Konsesjonæren plikter i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å unngå ødeleggelser av naturforekomster og områder, når dette er ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner eller på grunn av områdenes naturskjønnhet eller egenart. Såfremt slike ødeleggelser ikke kan unngås, skal Naturvernrådet underrettes i god tid på forhånd.

Konsesjonæren skal videre i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er fredet i medhold av lov av 29. juni 1951 nr. 3 eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt, og i tilfelle straks gi melding om dette til vedkommende museum. Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt i foregående ledd sendes med en gang og arbeidet stanses.

Konsesjonæren plikter ved planleggingen og utførelsen av anlegget i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper og utgifter å sørge for at hoved- så vel som hjelpeanlegg virker minst mulig skjemmende.

Plassering av stein og/eller jordmasser skjer i samråd med vedkommende kommuner. Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig rådighet over tipper og andre områder som trengs for gjennomføring av pålegg som blir gitt i samband med denne post. Konsesjonæren plikter å foreta en forsvarlig opprydding av anleggsområdet. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Overholdelsen av bestemmelsene i dette ledd undergis offentlig tilsyn. Utgifter i denne forbindelse betales av konsesjonæren.

Midlertidige hjelpeanlegg bør så vidt mulig planlegges slik at de senere kan bli til varig nytte for almenheten.

Om disse bestemmelser gis vedkommende ungeniører eller arbeidsledere nødvendig underretning.

15.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av post 2, 4, 13 eller 15, første eller annet ledd, kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake i samsvar med ervervslovens § 26, annet ledd.

16.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende, jfr. ervervslovens § 2.